

Αλαχιώτης Σταμάτης Ν. εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ

Μπορεί το Πανεπιστήμιο **Πατρών**, το τρίτο σε σειρά ίδρυσης και μέγεθος, που γιορτάζει τα πενήντα του χρόνια φέτος, να έκανε τα πρώτα βήματα λειτουργίας του μέσα στη χούντα• μπορεί αντί για πρύτανη να είχε πρόεδρο έναν στρατηγό που «εφάρμοζε» στρατιωτικές «διαδικασίες»• μπορεί τότε να ρύθμιζαν κάθε διορισμό

τα «πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων», καθώς κανένας «μη εθνικόφρων» δεν είχε θέση στο Πανεπιστήμιο – το γέυτηκε και ο υπογράφων, απορριφθείς μετά βδελυγμίας δις• μπορεί η παντοδυναμία της Εδρας να βρισκόταν στο απόγειό της, με τον εδρούχο καθηγητή να έχει δικαίωμα ακαδημαϊκής «ζωής και θανάτου» στους υφιστάμενούς του βοηθούς, επιμελητές, υφηγητές• μπορεί εκείνο το βαθύ σκοτάδι της δημοκρατίας στο Πανεπιστήμιο να μην προδίκασε κανένα φωτεινό μέλλον• μπορεί σήμερα να μην ασχολείται κανείς, ούτε να φαντάζεται ο νεότερος εκείνα τα πέτρινα χρόνια, αλλά όσο πιο βαθιά κοιτάμε στο παρελθόν τόσο πιο καλά κατανοούμε το παρόν και πιο μακριά βλέπουμε το μέλλον.

Όταν λοιπόν χάθηκε από τα μάτια μας η επάρατη χούντα, το Πανεπιστήμιο πέρασε γρήγορα από τον «Μεσαίωνα» στην «Αναγέννηση» και στον «Διαφωτισμό», εκδημοκρατίστηκε ραγδαία, όπως και τα άλλα, με αποκορύφωση τον Ν. 1268/82. Τότε «απελευθερώθηκαν» πολλές ερευνητικές και διδακτικές δυνάμεις, με πολλές συνακόλουθες ερευνητικές επιτυχίες, καταγράφοντας τη φήμη του Πανεπιστημίου **Πατρών** σε σχετικά επίζηλη θέση στη διεθνή ατζέντα. Ωστόσο πάνω στον «ενθουσιασμό» τους κάποιοι από την πανεπιστημιακή κοινότητα εξέλαβαν την ελευθερία ως ασυδοσία, με αποτέλεσμα να υποβάλλεται συνεχώς ο Ν. 1268/82 σε «χειρουργικές προσαρμοστικές μεταλλάξεις». Έτσι φτάσαμε λ.χ. στην κατάργηση του ασύλου.

Αλλά κάπως έτσι μορφοποιήθηκε άναρχα και ο χάρτης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ένα μωσαϊκό αντιακαδημαϊκού σχεδιασμού• έτσι άρχισαν να υποβαθμίζονται οι υποδομές• έτσι βρήκε το Πανεπιστήμιο **Πατρών** – και τα υπόλοιπα – η οικονομική κρίση της χώρας, που μείωσε τη χρηματοδότηση περίπου -70% από το 2009, συρρίκνωσε το διοικητικό προσωπικό του περίπου -30%, λόγω διαθεσιμότητας/απόλυσης(;), αύξησε τον αριθμό των εισακτέων φοιτητών κ.ά., «απαγορεύοντας» κάθε δυνατότητα ανάπτυξης• τραγική κατάληξη ενός άλλοτε ανθίζοντος Πανεπιστημίου, όπως και των άλλων, με την ποιότητα εκπαίδευσης και έρευνας στο δημόσιο Πανεπιστήμιο να απειλείται σοβαρά και να κινδυνεύει με «γελοιοποίηση» η πανεπιστημιακή «τήβεννος».

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τις μαζικές συνταξιοδοτήσεις λόγω ηλικίας, χωρίς τις

αντίστοιχες αναπληρώσεις, οδηγούν τη σοβαρή υποβάθμιση των περισσότερων Τμημάτων προς μια «νομοτελειακή ένωση» τους σε «βιώσιμη» Σχολή• στο παρελθόν δηλαδή, αντί στο μέλλον! «Εφτασε» και το επιβληθέν από την Ευρωπαϊκή Ένωση γεγονός εξίσωσης των τριετών κολεγίων με τις τετραετείς/πενταετείς ελληνικές σπουδές και το δημόσιο Πανεπιστήμιο κινδυνεύει να χάσει τα αντανακλαστικά του. Το τέλος του δημόσιου Πανεπιστημίου, όπως το ξέραμε δηλαδή, φαίνεται πως έρχεται! Η πανεπιστημιακή κοινότητα όμως έχει ή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να μεταποιεί τα ανυπέβλητα προβλήματα σε πρόκληση για την αντιμετώπισή τους, τα λάθη της σε λύση• αρκεί να επινεύσει έστω και ελάχιστα η Πολιτεία.

Ήδη οι φοιτητές(ριες) μας συμπεριφέρονται με περισσότερη επιμέλεια στις σπουδές τους και υπευθυνότητα για τη ζωή τους• κι αυτό πρέπει να αξιολογηθεί και να αξιοποιηθεί, με μια διαρκή και υπεύθυνη αξιολόγηση να σαρώνει κάθε ακαδημαϊκή παράμετρο και να διασφαλίζει την πρόοδο. Το Πανεπιστήμιο **Πατρών** λ.χ. είναι από τα ελάχιστα που είχαν την τόλμη και το θάρρος να αξιολογηθούν, στο τέλος της δεκαετίας του '90, από την Ένωση Ευρωπαίων Πρυτάνεων, εισπράττοντας τη διαπίστωση ότι είναι ένα Πανεπιστήμιο διεθνών προδιαγραφών, αλλά με υπερβολική δημοκρατία! Έτσι φάνταζε το αυτονόητο για εμάς στα μάτια των ξένων. Την ίδια περίοδο είχε πρωτοτυπήσει και στην αξιολόγηση των μελών ΔΕΠ από τους φοιτητές(ριες), βελτιώνοντας την εκπαιδευτική αποτελεσματικότητά του, σύμφωνα με σχετική στατιστική ανάλυση.

Αλλά το νέο πυρηνικό φαινόμενο των κολεγίων θα προκαλέσει υπαρξιακά προβλήματα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Το υπουργείο Παιδείας κομίζει σχετική πρόταση-λύση, στους στρατηγικούς άξονές του; Η Σύνοδος Πρυτάνεων και τα Συμβούλια Διοίκησης τι σκέπτονται; Οι φοιτητές(ριες); Μήπως λοιπόν πρέπει να επανέλθει η συζήτηση θεσμικής μετατροπής των επιπλέον ετών σπουδών – και με ορισμένες προσαρμογές στα Προγράμματα Σπουδών, προσανατολισμένες και ευέλικτες προς την αγορά εργασίας – σε Μεταπτυχιακές Σπουδές με στόχο την αναχαίτιση της ανεργίας; Γιατί υπήρξε άρνηση στο κατά Μπολόνια σχεδιασθέν στο παρελθόν αίτημα αυτό των Πανεπιστημίων και αδιαφορία τώρα; Στη συζήτηση δεν πρέπει να μπει και η προσπάθεια ανεύρεσης του μέτρου ανάμεσα στην άκρα ακαδημαϊκότητα και στην άκρα επιχειρηματικότητα;

Το Πανεπιστήμιο **Πατρών**, στα πενήντα χρόνια του, φαίνεται πως πέρασε συμπυκνωμένα από τις «εκ γενετής» παιδικές του κακές ασθένειες στην ανθηρή νεότητά του, η οποία ωστόσο μαστίζεται τελευταία από σοβαρά προβλήματα• μια ανάλογη «μοίρα» και άλλων. Γι' αυτό χρειάζεται ικανοποιητική κατανόηση της παρούσας σκληρής πραγματικότητας• για να αναχαιτισθούν οι παρούσες και επερχόμενες οξείες απορρυθμίσεις των δημόσιων

Πανεπιστημίων• για να ξαναβρούν την αισιοδοξία τους, την υψηλή θέση τους στην κοινωνία και την ταυτότητα που τους αξίζουν.

*Ο κ. Σταμάτης Ν. Αλαχιώτης είναι καθηγητής Γενετικής, πρώην πρύτανης του Πανεπιστημίου **Πατρών**.*

© 2014, . Για την αναδημοσίευση της είδησης από άλλες ιστοσελίδες είναι απαραίτητη η αναφορά του link προς το άρθρο του sep4u.gr